

DOWINIĆ SIĘ (3) *vb pf*

się (1), sie (2).

o *jasne*.

fut 2 sg dowinisz się (1). ◇ 3 sg dowini się (1). ◇ *praet* 3 sg m dowinił się (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

1. *Dopuścić się jakiejś winy* (2) : Kto się nabarzey do wyny. Wielkie odpuły znayduie Kto się kolwiek ofyaruie. *RejKup* Kv.

dowinić się czego (1): Y kto sie czego dowinił/ [*jastrzqb król*] Ni żadnemu nie odpuścił. *BierEz* N.

2. *Zasłużyć na karę, doczekać się kary* (1) :

Zwrot: »kija dowinić się« (1): Iákiś łam ielt takich łzukay [*mówi anioł do pokusy*]/ A bogoboynych nie ruchay/ Ieśli ináčzey vczyniłsz/ Tego sie kijá dowiniłsz. *BielKom* D3.

Formacje pochodne cf WINIĆ SIĘ.

Cf DOWINIĄC SIĘ